

ת"פ 41707/04/19 - מדינת ישראל נגד אלכסיי קורנצוויט

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 41707-04-19 מדינת ישראל נ' קורנצוויט

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
	נגד
	אלכסיי קורנצוויט
	באמצעות ב"כ עו"ד וקסלר
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע 2 עבירות גניבה מרכב, עבירות לפי **סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")**, ובביצוע 2 עבירות הסגת גבול כדי לעבור עבירה, עבירות לפי **סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין**.

2. מעובדות כתב האישום עולה כדלקמן:

א. ביום 22/02/17 בשעה 12:20 או בסמוך לכך, באזור התעשייה הצפוני באשדוד, הסיג הנאשם גבול למשאית שמספרה 1251179 השייכת לאיגור לייבוביץ (להלן: "**מתלונן 1**"), בכך שפתח את דלת הנוסע ונכנס למשאית בכוונה לבצע גניבה. בהמשך, גנב הנאשם מהרכב מכשיר טלפון נייד של מתלונן 1, מסוג סמסונג ג'י 7, ולאחר מכן מכרו בתמורה ל-700 ₪.

ב. ביום 19/02/17 בשעה 10:34 או בסמוך לכך, באזור התעשייה הצפוני באשדוד, הסיג הנאשם גבול למשאית שמספרה 1822813 השייכת לסמי אלוקילי (להלן: "**מתלונן 2**"), בכך שפתח את דלת הנוסע ונכנס למשאית בכוונה לבצע גניבה. בהמשך, גנב הנאשם מהרכב 2 מכשירי טלפון נייד של מתלונן 2, האחד מסוג גלקסי 6 והשני מסוג איפון 6, וכן גנב אף קופסת סיגריות ומצת. בהמשך למתואר, מכר הנאשם כל אחד מהטלפונים הניידים בתמורה ל-150 ₪.

הסדר הטיעון

3. ביום 03/07/19 הציגו ב"כ הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. ב"כ המאשימה הבהירה כי תעתור להטלת מאסר בפועל, אולם ציינה כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

במועד זה ביקשה ב"כ הנאשם כי הנאשם יופנה לקבלת טיפול מתאים לבעיית ההתמכרות שלו.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 23/10/19 עלה כי הנאשם, כבן 30, רווק המצוי בזוגיות, מגיע מרקע משפחתי מורכב.

הנאשם הופנה מגיל צעיר לטיפול שירות המבחן לנוער בשל עבירות רכוש וסמים, ומגיל 15, בין השנים 2005-2016, שולב בהליכי גמילה שונים אשר לא צלחו. לאור ההליכים הפלייט אשר התנהלו כנגד הנאשם - לא התגייס הנאשם לצה"ל, ובמהלך השנים הוטלו עליו עונשים שונים, ובין היתר ריצה 4 עונשי מאסר.

הנאשם לא משולב בתעסוקה מזה שנים רבות על רקע התמכרותו הפעילה לחומרים פסיכו-אקטיביים, ובשל כך אף מצוי בחובות כספיים משמעותיים ונתמך על ידי בת זוגו ומשפחתו.

שירות המבחן ציין כי בפגישה אליה התייצב הנאשם הוא לקח אחריות על מעשי העבירות, הבין את חומרת המעשים ואת חומרת הפגיעה באחרים. בפגישה זו אף הביע הנאשם רצון להשתלב במסגרת טיפולית הממוקדת בגמילה בסמים, ואף ציין כי ערך את הבדיקות הנדרשות לצורך השתלבות באשפוזית "קרית שלמה".

מדיווח אשר התקבל מהאשפוזית עלה כי הנאשם התאשפז לצורך גמילה ביום 16/10/19, משתף פעולה ומביע מוטיבציה להליך שיקומי ארוך טווח, כאשר לאחר שחרורו מהאשפוז עתיד להשתלב בקהילה טיפולית בתנאי פנימייה.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן מנזקקות טיפולית, ובשים לב להשתלבותו באשפוזית - הומלץ לנצל את ההליך המשפטי הנוכחי, המהווה עבורו גורם מדרבן ומגייס, ולדחות מועד הדיון למשך חודשיים לצורך בחינת השתלבותו בהליך הטיפול המפורט.

לאור האמור, לבקשת ב"כ הנאשם ובהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה, נעתר בית המשפט לבקשה.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 20/01/21 עלה כי הנאשם סיים את הליך הגמילה באשפוזית אשר נמשך 3 שבועות, ולאחר שהביע מוטיבציה ונכונות להשתלב במסגרת טיפולית לטווח ארוך - הוא שולב בקהילה הטיפולית "צעדים", המציעה טיפול אינטנסיבי למשך שנה.

מהקהילה הטיפולית נמסר כי הנאשם הביע מוטיבציה, החל להשתמש בתחליף סם מסוג "סבוטקס", ומצוי במעקב רפואי ופסיכיאטרי סדיר. הנאשם אף השתלב בקבוצות טיפוליות, לוקח על עצמו תפקידים המצריכים אחריות ומחויבות, מוסר בדיקות שתן באופן סדיר אשר נמצאו נקיות מסמים. לצד זאת, דווח על קושי בעמידה בחוקי המקום ובקבלת סמכות.

לאור המפורט ומאחר ומדובר היה בשלב ראשוני של ההליך הטיפולי - הומלץ לדחות מועד הדיון למשך 3 חודשים לצורך מעקב אחר המשך ההשתלבות בטיפול.

לאור האמור, לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת ב"כ המאשימה, נדחה מועד הדיון בשנית.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 04/05/21 עלה כי הנאשם החל לגלות אמביוולנטיות לגבי המשך הטיפול במסגרת הקהילה. גורמי הטיפול העריכו כי המשך הטיפול בקהילה כרוך בקשיים רגשיים, וכי הנאשם זקוק להמשך ליווי ולמענה הטיפולי. משכך, ועל מנת להמשיך ולעקוב אחר השתלבות הנאשם בקהילה הטיפולית - הומלץ לדחות מועד הדיון למשך 3 חודשים נוספים.

בשל מצב החירום, נדחה מועד הדיון לחודש יולי, ולאור המפורט בתסקיר האמור, ועל מנת שהנאשם יוכל להעמיק

בהליך הטיפול - נדחה מועד הדיון פעם נוספת. לבקשת ב"כ הנאשם, לאור הסגר אשר הוטל בשל מצב החירום, נדחה מועד הדיון לחודש דצמבר 2020.

7. מתסקיר שירות המבחן מיום 06/12/20 עלה כי כבר בחודש אפריל 2020 עזב הנאשם את הקהילה בה שהה באופן פתאומי ובטרם סיים את ההליך הטיפולי אשר הנאשם ידע כי צריך להימשך לפחות שנה. ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם, במשך 3 חודשים - לא צלחו.

בהמשך למתואר, בחודש יוני 2020 דווח כי הנאשם יצר קשר עם היחידה להתמכרויות בבתי-ים בחודש אפריל 2020, הביע חוסר רצון להשתלב במסגרת סגורה אך ביקש להשתלב במסגרת טיפול יומית, ולא פרט את נסיבות עזיבתו את הקהילה הטיפולית. בקשתו של הנאשם נענתה על ידי גורמי הטיפול, והוא שולב בטיפול פרטני וזמן למסור בדיקות שתן אשר נמצאו עם שרידי תחליף סם. כמו כן, הוחלט לאפשר לנאשם ניסיון השתלבות במרכז יום בתל אביב במידה ויקפיד על חוקי המסגרות ויימנע משימוש בסמים.

בשיחה שנערכה עם הנאשם בחודש יוני שיתף הנאשם כי מתקשה למסור בדיקות שתן נקיות מאחר ועדיין עושה שימוש בתחליף סם אשר רוכש באופן לא חוקי. לאור הבעייתיות באמור, הוצע לנאשם לחזור ולהשתלב בטיפול סדיר במרפאה לטיפול בתחליף סם, שם יוכל לקבל מרשמים מסודרים ולהיות במעקב - אך הנאשם סרב. הנאשם התקשה להסביר סיבת עזיבתו את קהילת "צעדים", הכחיש כי ניתק קשר עם גורמי הטיפול והשירות, התקשה להסביר מדוע לא יצר קשר עם מי מהגורמים והשליך את האחריות אליהם. בהמשך, הדגיש את חששו מפני השלכות ההליכים המשפטיים כנגדו, חושש מריצוי עונש מאסר בפועל נוסף, ופועל לצורך צירוף תיקיו.

בהמשך למתואר, בחודש אוגוסט 2020 דווח כי הנאשם לא השתלב בסופו של יום במרכז יום כיוון שלא הצליח להימנע משימוש בסמים ולמסור בדיקות שתן נקיות. כמו כן, תוארה התדרדרות נוספת במצבו, כאשר, בין היתר, חזר לצרוך סמי רחוב. במקביל, דווח כי עדיין מתייצב אחת לשבוע לפגישה עם עו"ס היחידה ומבקש סיוע במצבו, ומשך הוצע לו לשוב ולהשתלב באשפוזית לצורך גמילה נוספת.

בהמשך דווח כי הנאשם הפסיק למסור בדיקות שתן ביחידה להתמכרויות, וכי ניתק קשר עם גורמי הטיפול בין החודשים יולי - ספטמבר 2020. בחודש ספטמבר שב הנאשם לפגישות ביחידה להתמכרויות, טען כי לא עושה שימוש בסמי רחוב, אך בבדיקת שתן שמסר נמצאו שרידי קנאביס ותחליף סם מסוג סבוטקס.

שירות המבחן התרשם בשלב זה כי הנאשם מתמודד עם בעיות בהיבטים רבים של חייו, ובהם התמכרות עמוקה לסמים, דפוסים עברייניים, מצב נפשי ירוד ולא מאוזן, היעדר דיור ותעסוקה, ומצב כלכלי ירוד. כמו כן, עלה רושם מקושי להיעזר בגורמי טיפול בדגש על שירות המבחן, ומהיעדר כוחות ומוטיבציה ממשית לעריכת שינוי בחייו. במצב דברים זה, נקבע כי הנאשם איננו מתאים לטיפול בבית משפט קהילתי.

עוד דווח כי 2 ניסיונות נוספים לשלב את הנאשם באשפוזיות "קרית שלמה" בחודש ספטמבר 2020 ו"הדרך" בחודש נובמבר 2020 - אף הם לא צלחו בשל עזיבתו את המסגרות. הנאשם התקשה להסביר מדוע עזב את אשפוזית "הדרך", אולם הביע רצון להשתלב במסגרת חדשה לגמילה.

לאור המפורט, העריך שירות המבחן כי הנאשם איננו בשל לערוך שינוי משמעותי לטווח ארוך בחייו וכי מונע ממוטיבציה חיצונית הקשורה, בין היתר, להליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. כמו כן, העריך כי שירות המבחן איננו מהווה עבור הנאשם גורם סמכות או גורם מדרבן להירתם להליך מעמיק ומשך אין במעורבות השירות כדי לסייע למצבו של הנאשם בעת הזו. בשל האמור, לא בא השירות בהמלצה טיפולית ואף המליץ על ענישה מוחשית לצד ענישה מותנית.

טיעוני הצדדים

8. במועד הדיון אשר התקיים ביום 04/03/21 טענה ב"כ הנאשם כי לאור העובדה שממסמך שהוצג עולה כי הנאשם שב לשתף פעולה עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, יש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טיפולי טרם טיעוני הצדדים לעונש.

לאחר שתמצתי את המפורט בתסקירי שירות המבחן לעניין הניסיונות הטיפוליים הרבים שניתנו לנאשם, אשר לצערי הרב לא צלחו, הן לאורך השנים מנעורו והן במהלך השנים בהם הליך זה מתנהל לפניי, אשר העידו על חוסר יכולת של הנאשם להתמיד לאורך זמן בהליך טיפולי - דחיתי הבקשה.

9. במועד הטיעונים לעונש ובת/1 טענה ב"כ המאשימה כי יש לקבוע מתחם עבירה נפרד עבור כל אירוע, וזאת בשים לב לפער הזמנים ומאחר ובוצעו בכלי רכב שונים וכלפי נפגעי עבירה שונים. לשיטתה, מתחם הענישה, בגין כל אירוע, נע בין 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד ענישה נלווית.

מת/1 עולה כי ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לחומרת העבירות, לערכים המוגנים אשר נפגעים כתוצאה מביצוען, וכן למניע הכלכלי שעומד בבסיס ביצוען ולפער בין קלות ביצוען לקושי בתפיסת מבצעה. עוד הפנתה ב"כ המאשימה למספר העבירות, לחזרתיות בביצוען תוך פרק זמן קצר, ולפגיעה במתלוננים, בייחוד נוכח גניבת הטלפונים הניידים הנושאים בתוכם מידע אישי רב.

בתוכי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הבינוני של המתחם, בגין כל אחד מהאישומים, וזאת לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה למפורט בתסקירי שירות המבחן לעניין התנהלותו של הנאשם, להזדמנויות הטיפוליות הרבות אשר ניתנו לו, אשר הנאשם לא הצליח להתמיד בהן, ולהתרשמות שירות המבחן מחוסר יכולתו של הנאשם לערוך שינוי משמעותי בחייו לאורך זמן ומהיעדר יכולת שלו להסתייע בהם.

כמו כן, עתרה להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, אשר הוטל עליו במסגרת **ת"פ 15271-01-16** בגין ביצוע עבירות פריצה לרכב, גניבה והפרת הוראות חוקיות. לטענתה, כבר נקבע בפסיקה כי ברגע שנאשם מבצע עבירה אשר מגבשת את יסודות העבירה אשר יכולה להפעיל את התנאי, גם אם לא מדובר באותו סעיף עבירה - התנאי בר הפעלה.

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב (**ת/1**), גיליון רישום פלילי בעניינו של הנאשם (**ת/2**) ואת גזר הדין לעניין המאסר המותנה בעניינו של הנאשם (**ת/3**). כמו כן, הפנתה לפסיקה כתמיכה הן לעתירתה העונשית והן לעניין המאסר המותנה.

10. ב"כ הנאשם עתרה להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, וזאת, לטענתה, על מנת שלא לקטוע את הדרך הטיפולית בה מצוי הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה ללקיחת האחריות מצד הנאשם, וכן לעובדה כי פנה מיוזמתו לטיפול בהתמכרותו לסמים. לטענתה, יש ליתן משקל משמעותי להליך השיקומי הממושך בו לקח חלק הנאשם, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, וזאת על אף שלא השלים את ההליך הטיפולי. כמו כן, ציינה שמנ/1(ב) עולה כי הנאשם היה מצוי בקשר טיפולי רציף יותר מכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, וכן כי מנ/1(א) עולה כי אך לאחרונה פנה שוב הנאשם לטיפול במרפאה לטיפול בתחליף סם.

עוד טענה ב"כ הנאשם כי התיקים המתנהלים כנגד הנאשם בבית השלום/הקהילתי בתל אביב, ישנים אף הם, וכי בשנים האחרונות לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, באופן המעיד על מאמציו של הנאשם "לשמור על עצמו".

ב"כ הנאשם טענה כי איננה ערוכה לטענת ב"כ המאשימה לעניין המאסר המותנה, ומשכך ביקשה להשלים טיעוניה לעניין זה בכתב. עם זאת, כבר בשלב זה טענה כי המאסר המותנה איננו חל במקרה זה לאור הניסוח הספציפי של התנאי **ב/3**. לחילופין, טענה כי גם אם בית המשפט יקבע כי המאסר המותנה חל - יש להורות על הארכתו.

לבקשת ב"כ הנאשמת ניתנה לה האפשרות להשלים בכתב טיעוניה עד יום 06/04/21 אך עד היום, לא הגישה הסנגורית השלמת טיעונים בכתב.

באשר לפסיקה אשר הוגשה על ידי ב"כ המאשימה טענה ב"כ הנאשם כי יש לאבחן בינה לבין מקרה זה, וזאת הן בשל נסיבות ביצוע העבירה שבאותם מקרים הם חמורות יותר, והן לאור ההליכים הטיפוליים שעבר הנאשם.

11. במועד הדיון טען הנאשם כי פעל בחוסר אחריות וכי יעשה כל שנדרש ממנו על מנת לשקם את חייו לטובת בת זוגו והרחבת המשפחה בעתיד.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

13. במקרה זה מדובר בשני אישומים נפרדים בגין שני אירועים של הסגת גבול כדי לעבור עבירה וגניבה מרכב, אשר בוצעו כלפי 2 קורבנות עבירה שונים ובפער של 3 ימים. על אף שב"כ הנאשם לא טענה כי יש לראותם כחלק מתכנית עבריינית אחת וכאירוע אחד, ועל אף עתירת ב"כ המאשימה לקביעה הפוכה, בשים לב למבחן הקשר ההדוק, לאור סמיכות הזמנים בין האירועים ונסיבותיהן הדומות של ביצוע העבירות - אני סבורה שניתן לראות בשני האישומים כאירוע אחד ולקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בביצוע העבירות הם שמירה על קניינו של האדם, הזכות לשקט נפשי ולביטחון אישי, וכן לתחושת הביטחון הציבורי, ואף הפגיעה בפרטיות מאחר ומכשיר הטלפון מכיל מידע אישי רגיש של בעליו.

לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות ביצוע עבירות רכוש, יפים דברי כב' השופט י. עמית בבש"פ **45/10 מסארוה נגד מדינת ישראל (08/01/10)** לפיהם: "**פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת**

רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

כמו כן, באשר לחומרת הפגיעה בערכים המוגנים בשל גניבת טלפונים ניידים נקבע ברע"פ 6365/13 קליינר נגד מדינת ישראל (23/09/13) כך: "גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים".

בעפ"ג 51662-12-14 מדינת ישראל נגד ג'אבר (20/04/15) (להלן: "פס"ד ג'אבר") צוין ביחס לטלפונים "חכמים" כי "במכשיר כזה מצוי בימינו מרכז חייו של כל אדם", ו"כי כל מכשיר טלפון נייד מחזיק מידע רב ערך עבור בעליו, שחזורו הוא כמעט בלתי אפשרי, ומכל מקום, נטילתו גורמת עוגמת נפש רבה למי שהמכשיר נגנב ממנו".

16. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, וזאת בשלם לב למספר העבירות, לעובדה כי בוצעו בשני ימים שונים, לכך שבוצעו לאור יום באופן שהצריך תעוזה מצד הנאשם, וכן לאופי הרכוש הנגנב כאמור ולשווי, ולעובדה כי לא הושב לבעליו אלא נמכר.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 638/21 דזנאשולי נגד מדינת ישראל (16/02/21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות של גניבת טלפון נייד. על הנאשם, בעל עבר פלילי בגינו ריצה מאסרים קודמים בגין עבירות רכוש, הטיל בית משפט השלום, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, והופעל מאסר מותנה למשך 7 חודשים אשר היה תלוי ועומד כנגדו, וזאת במצטבר, וחרף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת צווי מבחן ושל"צ לאור הליך טיפולי שעבר הנאשם. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו - על שביטול המשפט המחוזי קבע כי המאסר על תנאי שהופעל לא היה תקף וביטל הפעלתו, עונש המאסר שהוטל על הנאשם, למשך 7 חודשים - נותר על כנו. בית המשפט העליון קבע כי בשלם לב לעברו הפלילי המכביד של הנאשם והעובדה כי ניתנו לו בעבר הזדמנויות להשתקם - לא סבור כי העונש שהוטל עליו מחמיר, וכי הנאשם הראה, פעם אחר פעם, כי אינו ראוי לאמון שניתן בו וכי לא היה בהליך הטיפול שערך כדי למנוע ממנו לשוב לסורו.

ב. ברע"פ 4338/15 כהן נגד מדינת ישראל (23/06/15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת פריצה לרכב וגניבה מרכב. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הטיל בית משפט השלום, בין היתר, 6 חודשי מאסר וכן הפעיל מאסר מותנה למשך 6 חודשים אשר היה תלוי ועומד כנגדו, וזאת במצטבר. בית המשפט המחוזי סבר כי אף נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם אין בהן כדי להוביל להקלה בעונשו. בית המשפט העליון קבע כי בית משפט קמא לא סטה ממדיניות הענישה המקובלת.

ג. ברע"פ 6365/13 קליינר נגד מדינת ישראל (23/09/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה של טלפון נייד. על הנאשם, בעל עבר פלילי בגינו ריצה מאסר קודם, הטיל בית משפט השלום, בין היתר, 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, וזאת לאחר שקבע מתחם עונש הולם הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי צדק בית המשפט המחוזי שלא התערב בעונש אשר הוטל על הנאשם וכי זה איננו חורג ממתחם הענישה המקובל.

ד. בפס"ד ג'אבר אימץ בית המשפט המחוזי בתל אביב את מתחם הענישה אשר נקבע בבית משפט השלום, הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת גניבה.

ז. בת"פ (י-ם) 25403-11-20 מדינת ישראל נגד אסלימי (13/01/21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הטיל בית המשפט על נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות גניבה של טלפון נייד, בין היתר, 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה והופעל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו למשך 4 חודשים, וזאת במצטבר. עמוד 6

זאת לאחר שבית המשפט אימץ את המתחם העונשי אשר הוסכם על ידי הצדדים לפיו בגין כל עבירת גניבה יש להטיל בין 2-8 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (י-ם) 9517-03-17 מדינת ישראל נגד סיסו (08/12/20), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הטיל בית המשפט על נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה של טלפון נייד, רב-קו וכרטיס אשראי, בין היתר, 60 ימי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

18. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש לתת את הדעת להיעדר תחכום בתכנון שקדם לביצוע העבירה, להיות הנאשם מבצע יחיד, לחזרתיות על ביצוע העבירות בשתי הזדמנויות שונות ולשווי הרכוש אשר נגנב, מהותו והעובדה כי הנאשם מכר הרכוש שנגנב לאחר.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע מ-5 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

כידוע, סעיף 40יד לחוק העונשין קובע כי בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש ההולם לשם שיקומו של הנאשם ולאחר שנימק חריגתו.

במקרה המונח לפניי, על אף שהנאשם השתלב בהליך טיפולי למשך פרק זמן לא מבוטל, לאור העובדה כי הפסיק לשתף פעולה עם שירות המבחן ובסופו של יום פרש, פער אחר פעם, מכל תכנית טיפולית בה שולב - לא מצאתי כי קיים שיקול חריג המצדיק חריגה ממתחמי הענישה.

בתחילת הדיון היום הציג הנאשם מסמך (נ/4) ממנו עולה כי פעם נוספת פנה באופן יזום לטיפול בתחליף סם. עם זאת, כיוון שמדובר בתחילתו של הליך שהוא מורכב וארוך, בשים לב לניסיונות העבר אין באמור לשנות מקביעתי כי במקרה דנן לא קיים שיקול המצדיק חריגה לקולה ממתחמי ענישה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב- כמפורט בהרחבה לעיל בתסקירי שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ואף הצהיר על רצונו לשקם חייו והשתלב במסגרות טיפוליות שונות במהלך השנים. עם זאת, כאמור, הניסיונות הטיפוליים הללו לא צלחו, ולאחר פרק זמן כזה או אחר, הפסיק הנאשם את השתלבותו במסגרות בהן שולב וניתק קשר עם גורמי הטיפול ושירות המבחן. שירות המבחן התרשם כאמור כי מאמציו אלה של הנאשם נעשו בעיקר בשל חששו מתוצאות ההליכים המשפטיים אשר מתנהלים בעניינו, ולא מתוך מוטיבציה פנימית. משכך, אף לא מצאתי לנכון ליתן לו הזדמנות נוספת להוכיח עצמו בתכנית טיפול חדשה בה השתלב לאחרונה, לאחר ששב לצרוך סמי רחוב.

על אף האמור, יש ליתן משקל אף לעובדה כי ממועד ביצוע העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין ועד היום - לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות.

עוד לא אתעלם מהאמור בנ/1(ב), מכתב מטעם היחידה לטיפול בהתמכרויות ושיקום האסיר בבת-ים מיום 03/03/21 עולה כי הנאשם פנה אליהם באופן עצמאי בחודש פברואר 2020, וכי ברוב השנה שחלפה הקפיד להגיע לפגישות טיפוליות מדי שבוע. עם זאת, צוין כי למסירת בדיקות שתן - הגיע מספר פעמים בודדות בלבד. צוינו ניסיונותיו של הנאשם להיגמל במסגרת אשפוזיות ואי הצלחתן, וכן השתלבותו של הנאשם במרפאה לתחליף סם. היחידה התרשמה מנאשם אשר מתמודד עם התמכרות משמעותית ומציאות קשה, בעל כוחות ורצון לאורח חיים מיטיב, אשר משתדל, מבקש עזרה ולא מתייאש בחיפוש הדרך המתאימה למצבו אשר תאפשר לו לשקם את חייו.

מנ/1(א) עולה כי ביום 04/03/21 החל הנאשם טיפול נוסף בתחליף סם במסגרת מרפאת "אזמרה" ומנ/4 היום עולה כי החל בטיפול חדש. אין ספק כי הנאשם מנסה אך לצערי, עד עתה לא צלח בניסיונות הטיפול.

ב. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - לנאשם עבר פלילי מכביד.

עיון בת/2 מעלה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש רבות בהן עבירות גניבה, הונאה, גניבת ארנקים, תקיפה כדי לגנוב וגניבה מרכב, בגין ריצה מספר עונשי מאסר ממושכים.

22. עוד יש לתת את הדעת במקרה זה גם לשיקול **הרתעת הרבים** וזאת כאמור לעיל בפס"ד **מסארוה** כי עבירות רבות מסוג זה אינן מפוענחות ואין לראות בעבירות רכוש גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה. כמו כן, יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** מאחר והנאשם שב ומבצע עבירות רכוש במשך שנים רבות, ומאסרים בפועל ומאסרים מותנים אשר הוטלו עליו בעבר לא הרתיעוהו מלבצע עבירות נוספות גם במהלך תקופות התנאי והזדמנויות טיפוליות שניתנו לא הניבו התוצאות הרצויות.

המאסר המותנה

23. מת/3 עולה כי ביום 24/02/16 הוטל על הנאשם **מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי "אם תוך שנתיים יעבור עבירה בה הורשע"**, וזאת לאחר שהורשע בביצוע 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית, ביצוע עבירת גניבה וביצוע עבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב.

בע"פ 5328/02 **עבוד נגד מדינת ישראל (09/04/03)**, אליו מפנה אף כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 8723/13 אלייב סולייב נגד מדינת ישראל (11/05/14) נקבע כי: **"הפעלתו של עונש מותנה זה, הואיל וכוונת בית משפט השלום היתה להרתיעו מביצוען של עבירות רכוש, אף אם הן נמנות על שלב נמוך במדרג החומרה (החזקת רכוש גנוב). מכאן, משנמצא כי המערער לא הסתפק עוד בעבירה הקלה יותר, וביצע עבירה חמורה יותר (שוד) שאחד מרכיביה היא עבירת הגניבה המוגמרת (הכוללת, מטבע הדברים, גם את החזקת הרכוש הגנוב), שוב אין ספק כי הפעלתו של המאסר-על-תנאי מתחייבת בנסיבות העניין, הואיל ופתחי כשל בדיוק באותו תחום בו היה אמור המאסר המותנה להרתיעו"** (שם, בפסקה 8). (ההדגשה שלי - ט.ל.ש).

בבג"ץ 3315/04 **שיטריט נגד מדינת ישראל**, אליו מפנה בית המשפט העליון בע"פ 6420/10 **סלסנר נגד מדינת ישראל (23/08/11)** נקבע אף מעבר לכך כי: **"עיקר הוא לא בקריאת החוק ה"יבש", ואין להסתפק אך בזיהוי נורמטיבי של הרכיבים היוצרים את העבירה השנייה; עיקר הוא במהות - בהתנהגותו של הנאשם בעבירה השנייה ובשאלה אם התנהגות זו מקיימת את רכיבי עבירת התנאי. הכוח המניע הלכה זו יימצא לנו בתכליתו של עונש המאסר על תנאי, במטרה שסוג עונש זה נועד להשיג. ... עיקר הוא במעשה ולא בשם המעשה, בהתנהגות האסיר ולא בכינויה, בתוך ולא בקליפה"**.

מכל המפורט עולה כי ביצוע עבירת הגניבה מרכב מוביל להפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בגין ביצוע עבירת הגניבה. ברי כי הטלת מאסר על תנאי בגין עבירת גניבה נועדה להשיג הרתעה מביצוע עבירות גניבה נוספות על ידי הנאשם, בין אם מדובר בגניבה מתוך רכב ובגין אם לאו.

הארכת המאסר המותנה -

24. כידוע, סעיף 56(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, וזאת מטעמים שירשמו ו"**אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי**".

במקרה זה הגעתי למסקנה כי אין הצדקה להארכת המאסר המותנה.

עברו הפלילי של הנאשם, כמות העבירות במקרה דנן, מדיניות הענישה הנוהגת וגורמי הסיכון שפורטו בתסקירים מובילים למסקנה כי אין מקום לחרוג מן הכלל שקבע המחוקק ולפיו יש להורות על הפעלת תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם, ובמקרה דנן אין נסיבות חריגות המצדיקות הארכת התנאי.

[ראו: עפ"ג (חי') 35213-03-16 מדינת ישראל נגד מסרי (31/05/16)].

זאת ועוד, על הצורך בהחמרה בגזירת עונשם של נאשמים בעלי עבר פלילי מכביד בעבירות דומות מסוג זה נאמר ברע"פ 6285/12 וקנין נגד מדינת ישראל (29/08/12) כי: **"עבריינות סדרתית כגון דא, שאין בה שמץ של כבוד לקניינו של האדם, לפרטיותו ולכבודו, מחייבת את בתי המשפט ליתן מענה ענישתי ראוי, על מנת להוקיעה ולמנרה, וזאת על-ידי מתן משקל בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול"**.

25. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, קיומו של מאסר מותנה שלא הרתיעו אל מול נסיבותיו האישיות ומאמציו הרבים להשתלב בהליכי טיפול, על אף שאלה בסופו של יום לא צלחו - באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם.

באשר לרכיב הכלכלי, לאור העובדה שהנאשם לא משולב בתעסוקה מזה שנים ומצבו הכלכלי מורכב, שוכנעתי להסתפק בהטלת פיצוי למתלוננים ובהתחייבות ולהימנע מהטלת קנס.

26. לאחר שמיעת טיעונים לעונש ובטרם מתן גזר דין הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה. על אף שזומן באמצעות באת כוחו לראיון התאמה הוא לא התייצב לראיון ההתאמה. מעבר לאמור אציין כי מלכתחילה, לאור מתחם העונש שנקבע, עברו של הנאשם, העדר אופק שיקומי ומאסר על תנאי שלא הרתיעו היה קושי משמעותי לשקול אפשרות להורות על ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. אך משנמנע הנאשם להתייצב לראיון התאמה, שאלה זו הפכה לתיאורטית בלבד ואין צורך להתייחס אליה בהרחבה.

27. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 7 חודשי מאסר בפועל.
2. הפעלת המאסר אשר הוטל במסגרת ת"פ 15271-01-16 למשך 5 חודשים.
- המאסר המותנה יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר למאסר בפועל, כך ששלושה חודשים ירוצו במצטבר, ובסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ה'1 לפרק י"א לחוק העונשין.
4. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 447 ו/א 384

לחוק העונשין.

5. פיצוי בסך 700 ₪ למתלונן 1 (ע"ת 2).

הפיצוי יופקד במזכירות בית משפט עד ליום 01/11/21 ויועבר למתלונן 1 בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

6. פיצוי בסך 1000 ₪ למתלונן 2 (ע"ת 1)

הפיצוי יופקד במזכירות בית משפט עד ליום 01/03/22 ויועבר למתלונן 2 בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

7. התחייבות על סך 2,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מיום שחרורו מביצוע עבירה לפי סימן ה' 1 לפרק יא לחוק העונשין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' אב תשפ"א, 11 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.